

Hon stod vid foten av en häll så mörk
Målad kalkad och kall
Hon drog ett streck
Med en ryckande arm
Over himmelens rand
Ner till hetaste djup

Hon stod på isens blåaste vidd
Målad kalkad och kall
Hon ristade sitt tecken, sin runa
Med en ryckande arm
Runt vattnens flöden en ring
Havsbestar och ånga då steg

Hon lyfte upp över sky och rymd
Målad kalkad och varm
Ur klippens djup en låga då steg
Ur hennes höfte, en storm av eld

Hon lyfte upp över sky och rymd
Målad kalkad och varm
Ur klippors djup en låga då steg
Ur hennes höfte, en storm av eld
Ett ljus hon blev av lågans makt
Ensam på rymdens tron
I all sin prakt

Hon ristade sitt tecken, sin runa
Med en ryckande arm
Runt vattnens flöden en ring
Havsbestar och ånga då steg